

יומא לב

סדר עבודות כהן גדול ביום הכיפורים

1. קרבן תמיד וקטורת וחלק מקרבנות מוסף
2. פר ושעיר של כהן גדול ליוה"כ, מתן דמים, הקטרת קטרת, ושילוח שעיר לעזאזל
3. הקרבת אילו של כהן גדול ושל העם
4. הוצאת הכף והמחתה מקודש הקדשים
5. שאר קרבנות מוסף, תמיד של בין הערביים, הקטרת קטורת של בין הערביים, הדלקת המנורה

הבאת ברייתא שמסתמכת על משנתינו: תנו רבנן: (ויקרא טז: כד) *וּבַא אַהֲרֹן אֶל אֹהֶל מוֹאֵד, לְמַעַן* הוא בא? אינו בא אלא להוציא את הכף ואת המחתה. וכל הפרשה כולה נאמרה על הסדר, חוץ מפסוק זה. **הסבר: מאי טעמא? אמר רב חסדא: גמירי, **חמש טבילות ועשרה קידושין טובל כהן גדול ומקדש בו ביום**, ואי כסדרן - לא משכחת להו אלא שלש טבילות וששה קידושין.**

רבי – רבי יהודה הנשיא	ר' יהודה (בר אילעי)	
(ויקרא טז: ד) <i>כַּתַּנְתָּ בְּךָ קֹדֶשׁ יִלְבַּשׁ וּמִכְנָסִי בְּךָ יְהִי אֶצְלָךְ בִּשְׂרוֹ וּבִאֲפֻטְךָ בְּךָ יִחַדֵּר וּבִמְצַנְפֹת בְּךָ יִצְנַף בִּשְׂרֹוֹ קֹדֶשׁ הֵם וְכַחֲצֵי בִמְיֹאֵם אֶת בִּשְׂרוֹ וְיָצָא וְצִיָּה</i>	(ויקרא טז: כד) <i>וּבַא אַהֲרֹן אֶל אֹהֶל מוֹאֵד וּפִשֵׁט אֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ... וְכַחֲצֵי בִשְׂרוֹ בִמְיֹאֵם בְּמַקוֹם קֹדֶשׁ וְלִפְנֵי אֶת בִּגְדֵי וְיָצָא וְצִיָּה</i>	הפסוק שמשמש מקור לחמש טבילות ועשרה קידושים
הא למדת שכל המשנה מעבודה לעבודה - טעון טבילה, ואומר <i>בִּגְדֵי קֹדֶשׁ הֵם</i> - הוקשו כל הבגדים כולן זה לזה	הא למדת: שכל המשנה מעבודה לעבודה טעון טבילה	הסבר
אשכחן מבגדי זהב לבגדי לבן, מבגדי לבן לבגדי זהב מנין?	אשכחן מבגדי לבן לבגדי זהב, מבגדי זהב לבגדי לבן מנין?	קושי
תנא דבי רבי ישמעאל: קל וחומר, מה בגדי לבן שאין כפרתן מרובה - טעונין טבילה, בגדי זהב שכפרתן מרובה - אינו דין שטעונין טבילה?	קל וחומר, ומה בגדי זהב שאין כהן נכנס בהן לפני ולפנים - טעון טבילה, בגדי לבן שנכנס בהן לפני ולפנים - אינו דין שטעון טבילה?	תירוץ
איכא למפרך: מה לבגדי לבן - שכן נכנס בהן לפני ולפנים	איכא למפרך: מה לבגדי זהב - שכן כפרתן מרובה	קושי על התירוץ
היינו דקתני: <i>וְאֹמַר בִּגְדֵי קֹדֶשׁ הֵם וְכַחֲצֵי אֶת בִּשְׂרוֹ בִמְיֹאֵם</i>	הוא לומד את זה מהפסוק שהביא רבי	תירוץ

ומנין שכל טבילה וטבילה צריכה שני קידושין?
 תלמוד לומר *ופשט ורחץ ורחץ ולבש*. רבי אלעזר ברבי שמעון אומר: קל וחומר, ומה במקום שאין טעון טבילה - טעון קידוש, מקום שטעון טבילה - אינו דין שטעון קידוש? אי מה להלן קידוש אחד אף כאן קידוש אחד - תלמוד לומר (ויקרא טז) *וּבַא אַהֲרֹן אֶל אֹהֶל מוֹאֵד וּפִשֵׁט אֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ* *עַל*. מה תלמוד לומר *עַל*? כלום אדם פושט אלא מה שלבש! אלא, להקיש פשיטה ללבישה: מה לבישה טעון קידוש - אף פשיטה טעון קידוש.

וחמש עבודות הן:
 תמיד של שחר בבגדי זהב,
 עבודת היום בבגדי לבן,
 אילו ואיל העם בבגדי זהב,
 כף ומחתה בבגדי לבן,
 תמיד של בין הערבים בבגדי זהב.
 ומנין שכל טבילה וטבילה צריכה שני קידושין - תלמוד לומר *ופשט ורחץ ורחץ* (ויקרא טז: כג-כד)

קושי: האי בטבילה כתיב!

תירוץ: אם אינו ענין לטבילה, דנפקא ליה **מכאד' קדש המ** - תנהו ענין לקידוש.

קושי: וליכתביה רחמנא בלשון קידוש!

תירוץ: הא קא משמע לן דטבילה כקידוש, מה קידוש - במקום קדוש, אף טבילה - במקום קדוש.

קושי: ורבי יהודה (שטוען שפסוק כד מדבר על טבילה), קידוש מנא ליה?

תירוץ: נפקא ליה מדרבי אלעזר ברבי שמעון (קל וחומר)

אמר רב חסדא: הא דרבי מפקא מדרבי מאיר ומפקא מדרבנן.

חכמים	ר' מאיר	רבי לפי רב חסדא	רבי לפי רב אחא
קידש	פשט	פשט	פשט
פשט	קידש	קידש	קידש
לבש	לבש	קידש	לבש
קידש	קידש	לבש	קידש

ויקרא פרק טז

(ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש בכר בן בקר לחטאת ואיל לעלה: (ד) כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם: (ה) ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: (ו) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: (ז) ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני ה' פתח אהל מועד: (ח) ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל: (ט) והקריב אהרן את השעיר אשר עליו הגורל לה' ועשהו חטאת: (י) והשעיר אשר עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני ה' לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: (יא) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: (יב) ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני ה' ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: (יג) ונתן את הקטרת על האש לפני ה' וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות: (יד) ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: (טו) ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: (טז) וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: (יז) וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל: (יח) ויצא אל המזבח אשר לפני ה' וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב: (יט) והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל: (כ) וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי: (כא) וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה: (כב) ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר: (כג) ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם: (כד) ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם: (כה) ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה:

